

Lovforslag nr. L 176. Fremsat den 31. marts 1982 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

§ 1

I lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, jfr. lovbekendtgørelse nr. 351 af 24. juli 1980, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 2 indsættes:

»§ 2a. For regnskabsåret 1983 afsætter de i § 2 nævnte kommuner og amtskommuner yderligere beløb, der svarer til de beløb, der afsættes efter § 2. De yderligere beløb, som kommunerne skal afsætte, gøres til genstand for en udligning efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Beløb efter §§ 2 og 2a, der ikke i løbet af vedkommende regnskabsår er anvendt til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, indbetales til staten efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse til anvendelse til beskæftigelsesfremmende formål. Ved opgørelsen af de beløb, der efter foranstændte skal indbetales til staten, medregnes alene kommunernes og amtskommunernes nettoudgifter.«

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed kan ske ved

- 1) iværksættelse af arbejder efter reglerne i lov om jobskabelse,
- 2) tilskud til private virksomheder m.v. til nedsættelse af disses lønudgifter ved beskæftigelse eller uddannelse af unge,
- 3) iværksættelse af eller tilskud til uddannelser, kurser, kontakt- og informationsordninger for unge og ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder,
- 4) anvendelse af beløb til oprettelse af lære- og praktikpladser i private virksomheder efter reglerne i lov om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser, samt til oprettelse af lære- og praktikpladser i kommuner og amtskommuner.

Stk. 2. Vedkommende minister kan fastsætte regler om anvendelse af midlerne efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunernes udgifter til personer, der beskæftiges efter stk. 1, 2), refunderes af staten med 50 pct. efter regler fastsat af indenrigsministeren.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1982.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved lov nr. 488 af 14. september 1977 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner skabtes der grundlag for, at kommuner og amtskommuner i årene 1978-80 kunne inddrages i gennemførelsen af den daværende regerings beskæftigelsesplan ved at iværksætte en række ekstraordinære foranstaltninger med det formål at formindske arbejdsløsheden blandt unge. Loven behandledes af folketinget i folketingsåret 1976-77, 2. samling (Folketingets Forhandlinger, spalte 5879-5880, 5915-6001, 6312-6330 og 6624-6626). Som led i beskæftigelsesplanen for perioden 1981-83 blev loven ved lov nr. 212 af 30. maj 1980 videreført med nogle mindre ændringer indtil udløbet af 1983. Loven behandledes af folketinget i folketingsåret 1979-80, 2. samling (Folketingets Forhandlinger, spalte 5945-5946, 6781-6808, 9449-9455 og 9988-9996).

Som det fremgår af arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1982 om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, ser regeringen det som en særlig opgave at nedbringe og efterhånden reelt afskaffe ungdomsarbejdsløsheden. Nærværende lovforslag er et led i disse bestræbelser, og forslaget indeholder derfor særlige regler til fremme af beskæftigelsen for unge. Forslaget må ses i sammenhæng med de andre forslag, der udgør regeringens forslag om ungdomsarbejdsløshedsbekæmpende foranstaltninger.

For at sikre grundlaget for den forøgede aktivitet, der planlægges i forbindelse med bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, er det i redegørelsen nævnt, at beløb, som (amts) kommunerne er pligtige at afsætte, skal fordobles. I den kommunale støtteordning for unge ansat i private virksomheder forhøjes støtten endvidere svarende til arbejdstilbudsloven og jobskabelsesloven. Dette vil ske ved de administrative regler, som efter loven skal fastsættes af arbejdsministeren.

Det har været fremført, at den hidtidige ordning, hvorved kommuner og amtskommuner havde pligt til at afsætte et nærmere angivet beløb til

bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, ikke i tilstrækkelig grad havde sammenhæng med kommunernes behov for ressourcer til indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. Det foreslås derfor, at det beløb, som efter forslaget yderligere skal afsættes i 1983, gøres til genstand for mellemkommunal udligning, hvorved de kommuner, der har størst behov, tilføres flest midler.

Den nugældende lov udløber som nævnt i 1983. Den vil skulle afløses af den lovgivning, der skal danne rammen om en landsdækkende ungdomsgaranti med virkning fra 1. januar 1984.

Ændringsloven træder efter forslaget i kraft den 1. juli 1982.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser må ses i nøje sammenhæng med de økonomiske og administrative konsekvenser i regeringens øvrige forslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Forslaget bygger på en fordobling af det lovpligtige beløb, der skal afsættes pr. indbygger i kommuner og amtskommuner - i 1982-priser en fordobling fra 56 kr. til 112 kr. for kommuner og fra 28 kr. til 56 kr. for amtskommuner.

Kommuner og amtskommuner har hidtil ikke nøjedes med at anvende det lovpligtige beløb. I 1980 anvendte kommunerne gennemsnitligt 69,4 pct. mere end det lovpligtige beløb, mens amtskommunerne anvendte 60,7 pct. mere end lovpligtigt. Blandt de kommuner, der har brugt mere end de lovpligtige beløb, er der 2 amtskommuner og 50 primærkommuner, som allerede i 1980 havde forbrugt beløb, der målt pr. indbygger lå over det med det nærværende lovforslag foreslåede niveau.

Foreløbige indberetninger for 1981 giver ikke anledning til at anfægte, at dette mønster anvendes som budgetteringsgrundlag for 1983.

Anvendes forbrugsmønsteret for 1980 som udgangspunkt, kan der opstilles et skøn over, hvor meget kommuner og amtskommuner uden lovæn-

dring frivilligt ville afsætte til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i 1983. På dette grundlag kan der opstilles følgende skøn over de økonomi-

ske konsekvenser i 1983 for kommuner og amtskommuner af forslagens gennemførelse, idet det understreges, at skønnet er behæftet med meget betydelig usikkerhed:

Mill. kr. (1982-priser)	Kommuner	Amtskommuner
Lovpligtige beløb afsat i henhold til nuværende lovgivning	286,0	143,0
Forhøjelse af lovpligtige beløb efter forslaget	286,0	143,0
.....	572,0	286,0
Forventet frivilligt afsat beløb	477,0	226,0
Merudgifter i 1983	95,0	60,0

Dertil kommer, at der for 1983 generelt må påregnes et noget større forbrug end det fordoblede lovpligtige beløb, fordi der kan være projekter, som er igangsat i 1982, og som udløber i 1983, og som således belaster kommunerne og amtskommunerne i 1983. Dette gælder specielt for amtskommunerne, idet næsten samtlige amtskommunale midler i 1983 påregnes at gå til tilskud til lære- og praktikpladser, og der vil derfor ikke være store

beløb til overs til andre aktiviteter i 1983.

De nævnte forhold vil bevirke, at kommuner og amtskommuner formodentlig vil anvende noget mere end henholdsvis 572 mill. kr. og 286 mill. kr., og som følge heraf vil de kommunale og amtskommunale merudgifter være noget større end angivet i foranstående tabel.

Der kan foretages følgende skøn over anvendelsen af de i henhold til loven afsatte midler:

Mill. kr. (1982-priser)	Kommuner	Amtskommuner	I alt
1) Jobskabelse for unge under 25 år	375,0		375,0
2) Tilskud til private virksomheder (netto)	45,0		45,0
3) Tilskud til lære- og praktikpladser i private virksomheder (netto)		250,0	250,0
4) Kombinerede undervisnings- og produktionsprogrammer ...	42,0	1,0	43,0
5) Kurser, uddannelsesaktiviteter, erhvervsintroducerende centre	50,0	30,0	80,0
6) Skolevejlederordning	15,0		15,0
7) Administration	45,0	5,0	50,0
I alt	572,0	286,0	858,0

- 1) 5.000 pladser i offentligt regie.
- 2) 1.200 pladser, hvorfra går 50 pct. statsrefusion.

Beregningerne over anvendelsen af lovens midler og over de kommunale og amtskommunale merudgifter vil senere blive revideret, bl.a. i konsekvens af indberetningerne til indenrigsministeriet for 1981 over kommunernes og amtskommunernes udgifter afholdt i henhold til loven. Disse indberetninger vil foreligge medio april 1982. Lovens økonomiske virkninger vil blive forhandlet med de kommunale organisationer.

Foranstående talmæssige størrelser er alle i 1982-priser. Imidlertid anvender (amts) kommunerne løbende priser (1983-priser) i budgettet for 1983, og omregnes beløbet, der skal afsættes pr.

indbygger i 1983, fås 60 kr. og 120 kr. for henholdsvis amtskommuner og kommuner. For Københavns og Frederiksberg kommuner bliver beløbet 180 kr.

Opprioriteringen af arbejdet med ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse har midlertidigt kunnet gennemføres ved en ændret prioritering af opgaverne i indenrigsministeriets departement. Den forøgede nødvendige indsats som følge af den stigende økonomisk-administrative og juridisk-administrative sagsmængde, herunder styringsopgaver, samt planlægningen og administrationen af sundhedsuddannelsesområdet i forbindelse med ung-

domsarbejdsløshedsbekæmpelsen, medfører behov for en varig begrænset styrkelse af indenrigsministeriets departement med 2 akademiske sagsbehandlere og 1 ikke-akademisk sagsbehandler.

Den øgede aktivitet i kommuner og amtskommuner som følge af de forhøjede støttebeløb ved § 2a og refusionsreglen i § 4, stk. 3, forventes at medføre – omend begrænsede – administrative belastninger for kommuner og amtskommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås i § 2a for regnskabsåret 1983 indført en fordobling af de beløb, der skal afsættes på de kommunale budgetter for 1982 til ekstraordinære foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. I 1982 skal der afsættes 56 kr. i kommuner, 28 kr. i amtskommuner og 84 kr. i Københavns og Frederiksberg kommuner. Beløbene vil for 1983 blive henholdsvis 60 kr., 30 kr. og 90 kr.

Samtidig gøres forhøjelsen af de afsatte beløb til genstand for udligning mellem kommunerne, således at de kommuner, der er hårdest ramt af ledighed blandt unge, tilføres de forholdsvis største beløb. Formålet hermed er så vidt muligt at gennemføre en vis udjævning mellem kommunerne, således at en ung ledig i en kommune med forholdsvis mange ledige kan forvente samme tilbud som i en kommune med forholdsvis få ledige. Såfremt fordoblingen af beløbene var gennemført uden udligningsordning, ville man ellers have risikeret, at der opstod uforbrugte beløb i kommuner med lav ledighed, eller at disse kommuner tilskyndedes til at bruge mere end nødvendigt for at undgå at indbetale uforbrugte beløb til staten.

Der vil i indenrigsministeriet blive foretaget analyser af, hvorledes vægtene i denne udligningsordning skal fastlægges. I analyserne vil f.eks. kunne indgå betydningen af kommunernes andel af unge under 25 år berørt af ledighed og varigheden af denne ledighed. Det endelige valg af udligningsprincip vil afhænge af statistiske undersøgelser, som vil blive foretaget på grundlag af opgørelser over kommunernes forbrug i 1981. Der vil inden 1. juni 1982 kunne ske en udmelding til kommunerne af, dels hvilke beløb kommunerne skal afsætte, og dels hvilke beløb, der netto er til anvendelse.

For amtskommunernes vedkommende vil disses bidrag i hovedsagen blive anvendt som tilskud til oprettelse af lære- og praktikpladser i private virksomheder (efter statsrefusion netto 250 mill. kr.),

jfr. forslaget § 4, stk. 1, nr. 4. Da det resterende beløb er forholdsvis lille (36 mill. kr.), er det ikke tanken at iværksætte en udligningsordning for amtskommunerne.

Til nr. 2

Efter forslaget § 3 skal der som hidtil ske indbetaling til statskassen af afsatte beløb, herunder udlignede beløb efter § 2a, som ikke er forbrugt i et regnskabsår. Ved opgørelsen af beløb, der er forbrugt, medregnes alene kommunernes nettoudgifter, idet der f.eks. bortses fra de udgifter til jobskabelse, der afholdes af staten, og fra statstilskuddet i henhold til forslaget § 4, stk. 3.

Da visse kommuner i praksis belastes uforholdsmæssigt med hensyn til pligt til arbejdstilbud, vil de uforbrugte beløb, der indbetales til statskassen, helt eller delvis blive stillet til rådighed for arbejdsmarkedsnævnene med henblik på, at disse kan tage særlige beskæftigelsesinitiativer i sådanne særligt belastede kommuner. Forinden sådanne initiativer tages, skal der dog forhandles herom med vedkommende kommune og amtskommune. Indenrigsministeriet vil undersøge behovet for og mulighederne for, at der om nødvendigt stilles yderligere midler til rådighed for dette formål.

Til nr. 3

Til § 4, stk. 1, nr. 1, bemærkes følgende. Det er en kommunalretlig grundsætning, at kommunerne ikke må beskæftige sig med almindelig produktion med henblik på afsætning eller på levering af tjenesteydelser, herunder yde støtte til det private erhvervsliv, medmindre der er en speciel lovhjemmel eller foreligger en særlig kommunal interesse. Denne regel skal sikre, dels at kommunerne ikke skaber konkurrenceforvridning ved aktiviteter, der alene hører hjemme i det private erhvervsregie, dels at kommunerne ikke beskæftiger sig med områder, hvor de ikke er tilstrækkeligt kompetente. Det ligger derimod i dag inden for kommunernes kompetence (kommunalfuldmagten) at producere til eget forbrug, f.eks. ved at oprette egen håndværkerafdeling, vaskeri, gartneri eller kørselsafdeling.

Med lov nr. 488 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner blev der desuden givet adgang for kommunerne til at beskæftige unge arbejdsløse ved utraditionelle projekter (genbrug, alternativ energi m.v.), selv om der ikke var tale om produktion til eget forbrug, men om afsætning til andre, hvis afsætningen var en nødvendig følge af produktionen. Der henvises til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 844 den 2. marts 1979 (Folke-

tingets Forhandlinger 1979, spalte 1086-88) og spørgsmål nr. 247 den 3. december 1980 (Folketingets Forhandlinger 1980, spalte 3522-24).

Formålet med forslaget, jfr. jobskabelseslovsfor-
slagets § 6, stk. 2, er at udvide kommunernes og
amtskommunernes muligheder for at fremme be-
skæftigelsen gennem en øget mulighed for produktion
med henblik på afsætning. Samtidig skal for-
slaget sikre, at eventuelle udvidelser i (amts) kom-
munernes aktiviteter som følge af jobskabelsesloven
så vidt muligt udføres af eller i samarbejde med
private virksomheder. Det er således ikke hensigten
at begrænse (amts) kommunernes nuværende
muligheder for – uden statsstøtte – at producere til
eget forbrug uden arbejdsmarkedsnævnets godken-
delse eller medvirken i øvrigt.

(Amts) kommunerne bør ved iværksættelse af
jobskabelsesarbejder med produktion og afsætning
allerede i planlægningsfasen tage kontakt med
lokale erhvervs- og fagorganisationer.

Lovforslaget indeholder ikke nogen begrænsninger
med hensyn til, hvilken produktion der må
sættes i gang med henblik på afsætning. Kommuner
og amtskommuner vil herefter kunne igangsætte
aktiviteter, som der nu åbnes adgang for, under
forudsætning af, at betingelserne i § 4 i jobskabel-
sesloven er opfyldte, og at arbejdsmarkedsnævnets,
landsarbejdsmarkedsnævnets eller arbejdsministerens god-
kendelse foreligger, jfr. §§ 6, 8 og 10 i jobskabel-
sesforslaget. Det vil være de nævnte organers op-
gave at sikre, at aktiviteterne kan udføres i forstå-
else med arbejdsmarkedets parter i området, og at
aktiviteterne ikke har en væsentlig negativ indfly-
delse på ordinære arbejdspladser, herunder på
produktion og afsætning uden for nævnsområdet.
Det fremgår af jobskabelseslovsfor-
slagets § 4, at arbejdspladser efter dette forslag kan oprettes, hvis
1) arbejdet er af samfundsmæssig værdi, 2) arbej-
det ellers ikke ville blive udført, og 3) arbejdet
ikke i væsentligt omfang reducerer efterspørgslen
efter produkter og tjenesteydelser, der allerede
produceres af eksisterende virksomheder.

Forslagets § 4, stk. 1, nr. 2, svarer til den gæl-
dende bestemmelse i lovens § 4, stk. 1, nr. 2, dog
således at bemyndigelse til arbejdsministeren og
undervisningsministeren til at fastsætte administra-
tive regler er flyttet til forslagets § 4, stk. 2.

§ 4, stk. 1, nr. 3, foreslås ændret med henblik på
at skabe hjemmel til, at de pligtige midler i hen-
hold til loven kan bruges til finansiering af udgif-
terne ved undervisningsministerens forslag til lov
om ungdomsvejledning om uddannelses- og be-
skæftigelsesmuligheder, hvortil der henvises. Det
bemærkes, at der fortsat efter denne bestemmelse

er hjemmel for at iværksætte kontakt- og informa-
tionsordninger for unge uden for det område, der
er dækket af undervisningsministerens forslag til
lov om ungdomsvejledning om uddannelses- og
beskæftigelsesmuligheder. Den praksis, der har
udviklet sig med hensyn til kommunernes engage-
ment i de erhvervsintroducerende centres (EI-centre)
aktiviteter, kan ligeledes fortsætte.

Der skal ske en koordinering af de forskellige
tiltag på vejledningsområdet med arbejdsministeriet
(AF's erhvervsvejledning) og indenrigsministeriet
(kontakt- og informationsvirksomhed i kommunal-
talt regi).

§ 4, stk. 1, nr. 4, er ændret i forhold til den nu-
værende formulering, således at der skabes hjem-
mel til finansiering af amtskommunernes deltagelse
i oprettelse af lære- og praktikpladser i private
virksomheder i overensstemmelse med undervisnings-
ministerens forslag til lov om foranstaltninger
vedrørende lære- og praktikpladser m.v., hvortil
der henvises. Herudover hjemler bestemmelsen
mulighed for, at pligtige beløb efter denne lov an-
vendes til oprettelse af lære- og praktikpladser i
kommuner og amtskommuner. Undervisningsmini-
steren vil i regler fastsat efter § 4, stk. 2, kunne
bestemme, at pligtige beløb alene kan anvendes til
oprettelse af lære- og praktikpladser ud over de
fastsatte kvoter.

I henhold til forslagets § 4, stk. 2, kan vedkom-
mende minister fastsætte regler om anvendelse af
midlerne efter forslagets § 4, stk. 1. Arbejdsmini-
steren og undervisningsministeren kan herefter
fastsætte regler om de i forslagets § 4, stk. 1, nr. 2
og nr. 3, nævnte foranstaltninger, ligesom under-
visningsministeren kan fastsætte regler om de i
forslagets § 4, stk. 1, nr. 4, nævnte foranstaltninger.

Til § 4, stk. 3. I regeringens redegørelse af 4.
februar 1982 blev det foreslået at forhøje den kom-
mune støtte til ansættelse af unge i private virk-
somheder til et niveau svarende til arbejdstilbuds-
loven og jobskabelsesloven. Disse kommunale ud-
gifter skulle refunderes med 50 pct. af staten –
hermed sikredes en neutralitet over for udgifter i
henhold til bistandsloven, der for 50 pct.s vedkom-
mende dækkes af staten.

Forslaget hjemler statstilskud i overensstemmel-
se hermed.

Til § 2

Forslaget foreslås at træde i kraft samtidig med
arbejdsministerens forslag til lov om jobskabelse
og forslag til lov om ændring af lov om arbejdstil-
bud til ledige.

Bilag til f.t.l. vedr. beskæftigelsesfremmende foranstaltninger

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. Efter § 2 indsættes:

»§ 2a. For regnskabsåret 1983 afsætter de i § 2 nævnte kommuner og amtskommuner yderligere beløb, der svarer til de beløb, der afsættes efter § 2. De yderligere beløb, som kommunerne skal afsætte, gøres til genstand for en udligning efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.«

§ 2. Til afholdelse af udgifter ved gennemførelsen af de i § 1 nævnte foranstaltninger afsætter kommuner og amtskommuner på deres årsbudgetter for regnskabsåret 1978 et beløb på henholdsvis 40 kr. og 20 kr., København og Frederiksberg kommuner dog 60 kr., pr. indbygger den 1. januar 1977.

Stk. 2. For regnskabsårene 1979-1983 afsættes pr. indbygger den 1. januar hvert af de nærmest foregående år samme beløb som for 1978 reguleret i overensstemmelse med den forventede pris- og lønudvikling i hvert af årene.

Stk. 3. Indenrigsministeren underretter senest 2 uger før fristen for årsbudgettets endelige vedtagelse de i stk. 1 nævnte kommuner og amtskommuner om størrelsen af de beløb pr. indbygger, der skal afsættes i budgetterne.

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Beløb efter §§ 2 og 2a, der ikke i løbet af vedkommende regnskabsår er anvendt til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, indbetales til staten efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse til anvendelse til beskæftigelsesfremmende formål. Ved opgørelsen af de beløb, der efter foranstående skal indbetales til staten, medregnes alene kommunernes og amtskommunernes nettoudgifter.«

§ 3. Beløb, som kommuner og amtskom-

muner ikke i løbet af hvert af de i § 1 nævnte regnskabsår har anvendt til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, indbetales til staten efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse til anvendelse til beskæftigelsesfremmende formål.

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed kan ske ved

- 1) iværksættelse af arbejder efter reglerne i lov om jobskabelse,
- 2) tilskud til private virksomheder m.v. til nedsættelse af disses lønudgifter ved beskæftigelse eller uddannelse af unge,
- 3) iværksættelse af eller tilskud til uddannelser, kurser, kontakt- og informationsordninger for unge og ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder,
- 4) anvendelse af beløb til oprettelse af lære- og praktikpladser i private virksomheder efter reglerne i lov om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser, samt til oprettelse af lære- og praktikpladser i kommuner og amtskommuner.

Stk. 2. Vedkommende minister kan fastsætte regler om anvendelse af midlerne efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunernes udgifter til personer, der beskæftiges efter stk. 1, 2) refunderes af staten med 50 pct. efter regler fastsat af indenrigsministeren.«

§ 4. Bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed kan ske ved

- 1) iværksættelse af beskæftigelsesprojekter,
- 2) tilskud til private virksomheder m.v. til nedsættelse af disses lønudgifter ved beskæftigelse eller uddannelse af unge efter

- retningslinier fastsat af arbejdsministeren og undervisningsministeren,
- 3) iværksættelse af eller tilskud til uddannelser, kurser og kontakt- og informationsordninger for unge efter retningslinier fastsat af undervisningsministeren,
 - 4) anvendelse af beløb til oprettelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser i kommuner og amtskommuner efter ret-

ningslinier fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 2. Beskæftigelsesprojekter som nævnt i stk. 1, nr. 1, forelægges i hvert enkelt tilfælde til udtalelse for arbejdsmarkedsnævnene, der i øvrigt yder råd og vejledning med hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed og følger gennemførelsen heraf.